

Expunere de motive

Prezenta inițiativă legislativă are drept scop declararea zilei de 25 ianuarie, **Ziua Ecumenismului**.

În sprijinul acestei propuneri legislative sunt aduse următoarele argumente:

În România, în mișcarea ecumenică sunt înscrise cele 12 comunități creștine recunoscute: ortodoxa, catolică de rit latin, catolică de rit bizantin, reformata, luterana germană, sinod-presbiteriană, unitariană, apostolică armeană, lipoveană, baptistă, adventistă și pentecostală.

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor se celebrează, conform tradiției, în perioada 18 – 25 ianuarie a fiecărui an. În multe țări funcționează deja structuri ecumenice care organizează pe lângă Săptămâna de Rugăciune pentru unitatea creștinilor și alte manifestări ecumenice.

Contribuția Bisericilor creștine la construirea noii Europe implică angajarea la un dialog deschis, transparent și constant cu religia. Acest dialog are șansa de a arăta că integrarea europeană și cristalizarea unei identități europene comportă și alte aspecte decât cele economice, politice, administrative. Uniunea Europeană, de la cele dintâi proiecte și până la concretizarea lor cea mai complexă, a fost înțeleasă drept un organism în care cele trei dimensiuni (economic, politic, administrativ) au fost considerate suficiente. Acum, în contextul actual, atât intelectualii creștini cât și autoritățile religioase afirmă că Europa are nevoie de un suflet, iar acest suflet poate fi dat de religie.

Dialogul cu celelalte confesiuni creștine, în sensul dublării dialogului ecumenic care se desfășoară de câteva zeci de ani în cadrul Consiliului Ecumenic, susține sarcina creștinismului de formare a noii Europe prin “propovăduirea împreună a Evangheliei, prin cuvânt și faptă, pentru binele tuturor oamenilor” (Carta Ecumenică, semnată la 22 aprilie 2001, art. 2). Această sarcină se impune cu atât mai limpede cu cât Europa se află în fața unor provocări fără precedent, determinate de liberalizarea moralei și de evoluția tehnologică (clonare, eutanasiere, concepția in vitro s.a.).

Dimensiunea universală a creștinismului trebuie dezvoltată din perspectiva dialogului interreligios, pentru că fără un suport teologic argumentativ, susținut de dialog și care să lucreze în plan științific, va fi dificil ca în această Europă multiculturală și multireligioasă să se ajungă la cunoașterea credinței creștine.

Marcarea acestui dialog prin decizia de a sărbători Ziua Ecumenismului este un pas înainte în exprimarea dorinței sincere de împăcare, și ca o invitație de a duce până la capăt, într-un spirit de încredere,

respect și dragoste reciprocă, dialogul care, cu ajutorul lui Dumnezeu, va conduce la a trăi din nou împreună, în acea comuniune deplină a credinței, armonie frățească și viață sfântă, care a existat în timpul primului mileniu al vieții Bisericii.

Deoarece valorile creștine pierd teren în fața unui mod de viață tot mai îndepărtat de modelul hristic, creștinismul este chemat la toleranță. Toleranța este pasul spre ecumenism.

Toleranța este o decizie personală care provine din credința că fiecare persoană este o valoare în sine. Este respectul, acceptarea și aprecierea bogăției și diversității culturilor lumii noastre.

Toleranța este armonia în diferențe. Toleranța e o virtute care face ca pacea să fie posibilă și care contribuie la înlocuirea culturii razboiului cu o cultură a păcii, a unității.

Având în vedere că toleranța, fără de care nu se poate ajunge la ecumenism, este sarbatorită din 1995, când UNESCO a proclamat data de 16 noiembrie drept Ziua Internațională a Toleranței, este justificat să dedicăm o zi specială și ecumenismului.

Ziua națională a ecumenismului va fi o zi de reflecție asupra dialogului între teologii, o zi a unității tuturor creștinilor, deziderat declarat al Bisericilor și confesiunilor creștine, conștiente de imperativul și adevărul poruncii dumnezeiești "că toți să fie una" - o singură identitate creștină europeană, ce se poate construi pornind de la credința comună în Hristos ca Dumnezeu întrupat, credința care dă creștinilor posibilitatea de a se cunoaște mai bine unii pe alții și de a se respecta mai mult, pregătind astfel drumul unității lor.

Acțiunile sociale comune se vor constitui într-o mărturie către lume, o mărturie în lucrare, un ecumenism social, fără a înlocui idealul ecumenismului eclezial al unității într-o singură Biserică.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmită propunerea legislativă alăturată, pe care o supun Parlamentului spre dezbateră și aprobare.

Inițiatori:
Deputat Marius Neculai
Deputat Viorel Carare

